

въ себе си своите мелодии; — вторият, Хайне: Въ тв
пѣсни се таи неисканна омая. Сладките стихове обзематъ
сърцето ти, като нежна любовница; думите те прегръщатъ,
мисълта те целува.

Покрай пѣсните на Гете, до день днешенъ оставатъ
образцови и неговите баллади, въ които сж възсздадени
случки изъ легендарния или действителния миръ. И макаръ
че те, формално погледнато, спадатъ къмъ епическите му
творения, обаче лирическия имъ стилъ и тонъ ги докарва въ
тѣсна връзка съ пѣсните му. И на тѣхъ народната пѣсенъ е
упражнила своето благотворно влияние, но това влияние не
се хвърля толкова въ очи, както при чисто лирическите пѣсни.
Творецътъ откроява въ тѣхъ много по-силно своята художе-
ствена мощъ, те сж много по-оригинални, както по замисълъ
тѣй и по изпълнение. Три тина баллади ни е завещалъ Гете
— романсътъ, простата или пъкъ символна картина изъ
действителния животъ, — послѣ тайнствената тѣй нарѣчена ро-
мантическа баллада, — и най-сетне онѣхъ модерни вси
поеми, чийто мотиви сж черпнати изъ извора на абстрактна ми-
сълъ. Напоследнитъ тѣй наречените философски баллади,
Гете е сѣщинския създателъ и такива дивни пиеси като Ко-
ринтската Невѣста и Богъ и Баядера и до днесъ ос-
таватъ единственни въ свѣтовната поезия. Първата отъ тѣхъ,
въ която е представена борбата на грѣцкия античенъ миръ
съ зарождащото се християнство — на радостта и насладата
отъ живота съ отрицанието отъ него, е дивна по своя под-
виженъ страстенъ лирически тонъ и извънредно простите
средства, които художникътъ употребява за да ни представи
силомъ сподавената жажда за животъ у една дѣвојка,
обрѣчена на призвание, за което не е родена. Въ напѣванъ
ней стои Богъ и Баядера, въ която съ висша пластич-
ность е възсздадена индийската легенда за възплащаването
на Сива въ човѣшки образъ, за да испита непоковареността
на душата у една паднала жена и да я спаси и отнесе съ
себе си въ небесата. — Висши свѣтовни проблеми сж мо-
тивите на тия шедеври на Гетевата лирическа поезия, на които
по художественото изпълнение нѣма равни въ никоя литера-
тура. Въ рѣзка противоположность тѣмъ сж онѣхъ прости, не-
претенциозни романси, държани въ наивния тонъ на на-
родната пѣсенъ, отъ които твърде много се възхищаватъ на-
мскитѣ естетици. Една и друга и третя отъ тѣхъ ни посвѣ-